

Szóval, a Széll-kabinet gazdasági programjának megvalósítása arra termett férfiak kezében van és ez egyik legjobb garanciája a sikernek.

Jótekonycélu tánczestély.

A közdivásárhelyi Jótekonycélu Nőegylet, a városunkban létesített polgári leányiskola fenttarthatására f. hó 23-án, szombaton este, a városház nagyszobájában, Czecz Mártonné, Balázs Mártonné és Baka Ida úrnők által rendezve, fényesen sikerült műsoros tánczestélyt tartott.

Egy tény ez is, azon sokirányú munkásságból, a melyből a polgári leányiskola érdekében a jótekonycélu nőegylet még csak néhányat végezhetett el, de a melynek teljes megvalósíthatását, a legnagyobb lelkesedéssel tüzte ki feladatául.

Hogy mennyire égetően szükséges és nemes az ügy, a melynek érdekében a nőegylet buzgalkodik, azt bizonyítani felesleges, hogy pedig a társadalom szívesen adja filléreit ezen üdvös célra, azt igazolta a megjelent, páratlanul szép közönség s az elért anyagi siker.

A műsor első szereplője Herepei Iván ur volt, a ki, nagyon alkalmilag, egy talpra esett és kitűnő felolvasást tartott a nőnevelés és nőkérdésről. A jól átgondolt és igazságokban éppen nem szűkölködő felolvasást, a közönség nagy tetszéssel fogadta.

A program második pontja, „Petőfi a Hortobágyon” című melódrama volt. A Várady A. által írt györgyőri szöveget Vargha Béla ur adta elő, a tőle megszokott ritka ügyességgel. A Kun L. által írt szép és találó zenét pedig Diénes Matild k. a. játszotta teljes érzéssel és kiváló precizitással. A közönség nagy elismeréssel volt mindkét szereplő iránt.

A harmadik pont, Rácz János ur éneke volt Gál Ferenczről, „Mélyen, mint a Duna medre” cz. műdalt énekelte oly kiváló szépen és ügyesen, a minőt ritkán élvezhetünk. Rácz ur, mind jobban meghódítja hangjával s az a feletti biztos és szabad rendelkezésével közönségünket. A sok taps, egy népdalokból álló, hasonlóan szép „hogyan volt”-ot is kitűnő eszközöl.

A negyedik pont szerint, Wertán Emilia k. a. szavalt el Várady Antalnak „Az utolsó sor” cz. remek és ezen alkalomra igen találó költeményét. A költemény drámai hangulata s az ahhoz alkalmazott kitűnő hang és előadás, a közönséget könnyűen megfogta. Összintén szívből üdvözljük a kisasszonyt úgy is, mint tenetséges szavalót, úgy is, mint a polgári leány iskola kiváló képzettségű tanítónőjét.

A végső pont Diénes Matild k. a. zongorájá-

téka volt. Előadta Székely Imréről, „Te vagy, te vagy barna kis leány...” cz. magyar ábrándot. A szép és nagyszabású zenemű előadása, minden tekintetben kitűnően sikerült. Látszik, hogy a kisasszony, nemcsak szép technikával rendelkezik, de érti és érzi is játékát. Zajos taps jutalmazta az előadást s megjegyezhetjük, hogy a nemes czél érdekében hozott kétszeres fáradságáért, közönségünk részéről, méltán megilleti a köszönet is.

A műsor lejárta után kezdetét vette a táncz, a mely a legvigább kedélyllyel folyt mindvégig. A közönség soraiban a vidék is szép számmal képviselve volt. Az estély jövedelme 147 frt ebből 68 frt kiadást leszámlítva, maradt tiszta jövedelemként 84 frt. Elismerés illeti a rendezőket, a szereplőket, s a felülfizetéseket gyűjtő kisasszonyokat egyenként. Különös elismerés illeti a városi tanácsot is, mert ingyen bocsátván át a tanács termet az estély megtartására, ezáltal mintegy 15 frttal járult a bevételhez. Óhajtjuk, hogy e hasznos és szent ügy érdekében, lelkesedni tudó és áldozatra kész közönségünk, ezután is minden lehetőt megtegyen, mert hiszen az ügy mindnyájunké.

Xyz.

Irodalom.

— Dreyfus-kötet — ingyen. A Dreyfus-per a lapok csak hézagosan és kivonatossan ismertették. Egyedül a Magyar Hirlap közölte az egész per gyorsírói feljegyzései alapján, melyekben a tárgyaláson mondott minden szó benne foglaltatik. E minden regénynél izgatottabb olvasmányt a Magyar Hirlap most vaskos, több száz oldalra terjedő könyvben, hatalmas kötetben adja ki, melyet minden negyedéves előfizető ingyen kap meg. E szenczációs könyvből ára 1 forint és 50 krajczár. A Magyar Hirlap másként is kedvében jár előfizetőinek. Nevezetesen:

Jókai Mór, a legnagyobb élő magyar író, a Magyar Hirlap belső munkatársa, elutazása előtt átadta a Magyar Hirlapnak Kadanet című legújabb gyönyörű regénye kéziratát. A Magyar Hirlap e remekmű közlését néhány nap múlva kezdi meg.

A Magyar Hirlap karácsonyi díszes albuma már kész. Szépirodalmi s művészi tekintetben egyaránt remekmű lesz az idén is. Minden előfizető díjmentesen kapja meg.

Az Otthon című szépirodalmi illusztrált folyóiratot a Magyar Hirlappal együtt évnagyre négy forintért kapják az előfizetők.

Kedvezményes áron negyedévenként 75 krajczárért jutnak egyszersmind a remek Francia Divat-laphoz és a Képes gyermeklaphoz (negyedévenként 50 kr-ért).

A szerkesztői üzenetek rovatában a Magyar Hirlap minden előfizetőjének készséggel vállalja a kérésekre.

Csaknem tíz éves múltja után a Magyar Hirlap büszkén hivatkozhat rá, hogy a „jog, törvény és igazság” alapján állott meg mindig. Pártszempontnak alá nem volt rendelve. Szabadelvűség, demokratizmus és mindenekelőtt hazafiasság volt a jelszava.

A Magyar Hirlap független egészen minden irányban. Az ország érdeke s a közügy java az egyedül, a mit híven s készséggel szolgál.

Szépirodalmi része elsőrangú. Rovatai kitűnő rendkívül gazdagok.

Az igaz ügynek magánemberek érdekében is lelkes védője a Magyar Hirlap.

A lapot fennállása óta Fenyő Sándor szerkeszti a legjobb írói erők munkálkodásával.

A lap előfizetési ára félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy hóra 1 frt 20 kr. Előfizetni lehet a kiadóhivatalban: Budapest, V., Honvéd-utca 4. szám.

CSARNOK.

Szin és való.

Unatkoztak a nyaralóhelyen. Gombos Tivadar indítványára elhatározták, hogy a Korona-szálló nagy termében egy tánczestélyt egybekötött színelőadást rendeznek. Lesz tombola, serpentin, konfetti, bengáli fény, világposta, regatta-verseny s jól fognak mulatni. No meg a mulatság előzményei is úgy lefoglalják valamennyiüket, hogy sokáig nem is érnek rá unatkozni.

Gombos mindenhez értett, különösen értett ilyen jótekonycélu ünnepélyek rendezéséhez. Szívesen tett, vett, fáradozott, szedte össze a szereplőket, járt a fővárosba, hogy izlések legyenek a díszletek, a meghívók s csak azt szokta kikötni, hogy az 6 darabjait tanulják be. Dilettáns író volt, ki bármikor kirázott a kabátja ujjából néhány egyfelvonásosot. És most is elfogadta a vigalmi bizottság az 6 darabját, melynek címe volt: „Árvíz után.”

Ennek az egy felvonásos drámoletnek tárgya mindennapi. Árvíz pusztította el a falut, a nép nyomorog s a dúsgazdag földesur akként segít a népen, hogy kényeret, pénzt osztat ki és munkát adat a népeknek. Csak Pogány Jóska nem kap segítséget, csak az nem kap semmi munkát. A földesur a szép Pogánynéra vetette szemét, el-eljár hozzájuk s csak akkor hajlandó segítséget adni, ha Pogányné a szeretője lesz.

Az asszony ellenáll, de a nagy nyomorúság s férje kétségbeesése azután engedékenyebbé teszi. Egy csókot ad a földesurnak s megígéri, hogy a

urhölgy jegyesét sértegette, pedig az rem gyáva! A legvitázabb harcosok egyike.

— Ön nem ismeri őt.

— Azt hiszem ismerem... Bizonyosan az, kinek fényképe ott van a kisasszony asztalán. Szeben ostrománál ezredemet véde, tőle kaptam a tisztességes fivágást, — mondá homlokára mutatva, melyen vékony piros forradás volt látható. — Ha érc csaköm föl nem fogja a csapás erejét, most egészen csöndes ember vagyok s valahol Szeben mellett hallgatnám a fű növést. Mindig tisztelettel hajlom meg a vitéz katonáknak, s a magyar honvédek nemcsak vitézek, de mindnyájan hősek! Kalapot emelek előttük! Önöknek, kik futottak előttünk, kellett nekünk segítségükre jönnünk! Önöket, a gyávákat megvetjük!

Másnap korán reggel a közeli erdőben gróf Ivanovics Orloff orosz kapitány a czári I-ső testőrezreitől, párbajt vívott br. Schönfeld Vilmos osztrák cs. és kir. főhadnaggyal.

A feltételek igen súlyosak voltak, három golyóváltás 20 lépés távoból, öt-öt lépés advanceal.

Az első lövésnél a báró holtan rogyott össze. Homlokát furta át a golyó.

Az orosz fővezér által fölláztatott katonai nagy kórház sejkertjébe temetített el.

Nagyon szomorú napok következtek ezután. A Golgotha kinszenvedésének gyásznapijai.

Azt mondták, hogy a magyar nemzet meghalt. Elénekeltek fölötté a halotti éneket. Eltemették. A sírásók haza mehettek.

Midőn az orosz sereg azon az úton, a melyen jött, vissza indult, Orloff gróf őrnagy Bártfára érve, sietett Weber szenátor ur házához tiszteletét tenni.

Margit bánattól megtörve sötét gyászban fogadta a hozzá belépőt. Jegyese a temesvári csatában esett el. Barátja, ki mellette volt, elhozta jeggyűrűjét, mint szomorú, biztos zálogát halálának.

A fiatal orosz gróf meghatottan fejezve ki mélyen érzett részvétét: távozott.

Egy év múlt el.

Idő s a jó Isten enyhítette sok sebhedt szív fájdalmát.

Weber szenátor urnál egy idegen litogatót jelentettek.

— Valami muszka tiszt-féle — mondá a bejelentő szolgál.

A tanácsnok ur el nem tudta gondolni, hogy mi baja lehet ennek a tiszt urnak. A mi nagy ügye volt a muszka uraságnak a nemzettel: azt már bizony, sajnos, nagyon elintézték! Különbözn Isten neki, hadd jöjjön, hadd hallják, hogy mit akar.

Gróf Orloff ezredes volt. Gyors karriert csinált. A czár kegyenoe volt.

— Két év előtt, Uram és ezárom parancsára

jöttem, most szívem vonzott — mondá az ezredes Margithoz, midőn egyedül maradt vele.

A hölgy érdekeltlen tekintett a fiatal tisztre.

— Első pillanat óta, midőn megláttam: szerettem nagysádat. Képe mindig szívemben élt azóta. Ott érztem mint szentséget. Szerettem nagysádat, szíve és keze birtokáért esedezem, melyet megnyerve az egész életemen át legdrágább kincsnek fognék tekinteni. Vagyonom családi nevemhez méltó fényt és jólétet képes leendő nőmnek nyújtani. Nagysád! Margit, szabad remélnem?

— Gróf ur, mondá a hölgy kellemes zavarral, ön egész megzavart kérelmével.

— Ha időt akar nagysád a gondolkodásra, várok napokat, ha parancsolja heteket.

Egy hó múlva Isten előtt esküdött gróf Orloff Iván örök szerelmet és örök hűséget Weber Margit urhölgynek, ki azonban föltétlenül tüzte ki, hogy állandóan Magyarországon lakjanak.

És itt laknak. Szent Pétervárra tett nászutjuk után Magyarországra visszajöttek. A gróf oroszországi jószágait eladva, Sáros megyében vett magának nagy birtokot, s ennek egyik legregényesebb tájékán épített fejedelmi pompás kastélyt. Magyar honpolgár lett, nevét megváltoztatta. Az orosz-magyar szövetség szerelemmé nőtt, s a családi szövetség egy új virágzó magyar nemes törzsnek lőn alapítója.

kastélyba megy. A férje leshelyéről mindezt látja és keresztül lövi a távozó földesurat. A nép, mely minden segélyt a meggyilkoltól kapott, a gyilkosra rohan, megjelennek a törvény emberei, vasra verik Pogányt és elviszik, neje kétségbeesetten csókolja a rab lánczait, mialatt a függöny legördül.

A férj szerepét Kormos Géza kapta, míg Pogányné szerepe Kormos fiatal feleségének jutott. A földesurat a nyaralóhely dédelgetett kedvence, Kénésy László vállalta el.

A Kormos házaspárról sokat suttogott a világ. Azt mondták, hogy az asszony csak rengeteg vagyona miatt ment Kormoshoz és nem szerette urát, ki féltékenyen őrizte a szép hitvest.

Kormosné boldog volt, hogy ilyen nagy szerepet kapott és csak akkor sápadt el, mikor tudtára adták, hogy ki a partnere.

Kénésy László hidegen viselkedett s szép asszonyt szemben s ki sejtette volna, hogy e két lényt forró veszedelmes szerelem fűzi össze? Tehát jól osztották ki a szerepeket. Az a csók, mit Pogányné kap a földesurtól, való a fékevesztett szerelem csókja lesz...

Gyorsan multak a napok. A főpróba remekül sikerült s mindenki bámulta Pogányné szerepében Kormosnét, ki oly szenvedélyességgel játszott, hogy a nagy jelenetnél, mikor az asszony a kastélyba jövetelét megígéri a csábítónak, a hallgatók összenéztek.

Egy napi szünet után elérkezett az ünnepély napja. Kormos komolyan sétált a kulisszák mögött parasztruhában, neje parasztnyecske gyanánt volt öltözve s igézően nézett ki, míg Kénésy László, a földesur, vadászruhába bujt.

S kezdetét vette az előadás. Kormos idegesen adta szerepét, melléből hörögve jöttek a szavak. Ne-jének minden jelenetét taps jutalmazta. Most elérkeztek a csak jelenetéhez.

A férj ott állt az ablakban s egy fegyverre támaszkodva nézte végig a jelenetet. A csábító odahajlik a nőre s ajkára csókot nyom. A férj jól látja, hogy a csók igazi, valódi csók, hogy a nő szívesen viszonzozza; Azután látja, hogy a nő odasimul a csábítóhoz s alig tudnak kettőszakadni.

Azután mégis csak kettőszakadnak. A csábító oda sugja az asszonynak:

— Tehát eljössz a kastélyba.

— Igen, mindjárt követlek!

S a férj ekkor ugrik elő. Jól látja a szerelmese-k lihegéséből, hogy itt a valót adták elő.

— Meghalsz, csábító kiált rekedten és vadul, a hogy a szerep azt előírja. S vállába kapja a pus-kát, czéloz s lö.

Nagyot durran a fegyver, füst tölti be a szinpa-dot, a közönség megreszkét a dördülésre s mire a füst eloszlik s a szinpadra nép összefut, hogy azután a függöny legördüljön, látják a rettenetes valót: a földesur, Kénésy ott fetreng vérében s utolsókat vonaglik. Zöld vadászruháját vér pirosítja s a közön-ség egy része még mindig azt hiszi, hogy ez mind csak ügyes játék s nem való.

Kormosné kétségbeesetten zokog, férje most már nyugodt lesz, ledobja a fegyvert s a felugráló közönséghez lekiált:

— Az istenért! honnan tudtam volna, hogy e fegyver valóban töltve volt! S azután olyan lelki háborgással, a melynek igazi oka egészen más volt, mint a mit mások gondoltak, megy le a vendégek közt időző főszolgabíróhoz:

— Ha akarja rendelkezhetik velem...

A haldokló Kénésy épp akkor susogta utoljára Kormosné nevét. Ezután vége volt:

Persze a mulatságnak is vége volt.

Jules.

Ujdonságok.

— **Diszoklevél átadás.** K.-Vásárhely város tanácsa és a képviselőtestület megbízottai f. hó 26-án nyújtották át Háromszékvármegye főispánjának azon diszoklevelet, melyet diszpolgárrá történt megválasztásáról a város készítettett. A rendkívül ékesen kiállított oklevélről, mely Posner Károly Lajos budapesti műintézetéből került ki, már annak idejében szólottunk s ezuttal csupán az átadásról emlékezünk meg. A képviselőtestület küldöttsége 9

tagból állott, kik közül 5-ön a városi tanácsot képviselték. A kegyelmes ur a küldöttséget délelőtt 1/2 11 órakor fogadta. Bartók Károly rövid lelkes szavakban, tolmácsolta K.-Vásárhely város polgárságának azon érzéseit, melyek arra indították, hogy főispán ur soha el nem évülhető érzéseit elismerésül a város polgárának megválassza. A főispán erre meghatott szavakban mondott köszönetet. Gyönyörű beszédének kiemelkedő részét képező azon rivális viszony fejtegetése, mely a két háromszéki város között eddig fennállott. Új minőségében legszebb kötelessége az leend, hogy összhangot hozzon létre, s mint mind a két városnak diszpolgára mindent megfog tenni, hogy e két hatalmason fejlődő város megkezdett útján tovább haladhasson. Ő készségesen egyengetni fogja mindig ezen utat, s igyekezni fog minden akadályt elhárítani. Végül felkéri a bizottságot, hogy adja át hálás köszönetét a város közönségének s adja át egyuttal azon ígéretet is, hogy hivatali állásának egyik legszebb kötelessége leend mindig kiérdemelni ezen kitüntetést. A főispán szívből fakadó meleg szavait lelkesült éljenzéssel fogadta a küldöttség. A hivatalos rész befejeztével főispán ur ebédre hívta meg a küldöttséget, mely azon időt, mely még az ebéd idejéig volt, arra használta fel, hogy megtekintette a Háromszéki fuárgaz- és szeretetházat. Főispán ur és Sipos Samu igazgató kalauzolója mellett a vendégek megtekintették a pompásan berendezett mintaintézetet, annak gazdaságát s kertjét s amit itt látott, az mindenkit meglepett. Az árvák tiszták, értelmesek s vidámak, mindenütt rend és tisztaság s a berendezésben a czél-szerűség és hasznosság tűnik szemünkbe első pillanatra. Különösen meglepett az a pompásan berendezett gyümölcs iskola, melyet az árvaház nagy kertjében egy kertész vezetése alatt az árvák kezelnek. Ez a fuiskola van hivatra egy pár év alatt a megye gyümölcstenyésztőinek szükségleteit fedezni. Még sok szép és élvezetre méltó dolgot láttunk, melyekről érdemes volna beszélni, de mivel ezek nem illenek be ezen czikk keretébe, mellőznünk kell. A mint a küldöttség megtekintette az intézet minden részét, bevonult az intézet helyiségébe, hol egy időig az árvák igen szépen összetanult énekei-ben gyönyörködött. E közben dél lett s a küldöttség főispán ur vendégszerető asztalához ebédre gyűlt. Miként az egész ünnepség, úgy az ebéd is kiválóan barátságos jellegű s azon tiszteletteljes meleg érzések, melyekkel megyénk egész közönsége a főispán ur iránt viseltetik, sok igen szép toaszt-ban nyert ezuttal is kifejezést, ki a maga részéről is több részben kifejezte úgy K.-Vásárhely város, mint a jelen levő küldöttség tagjai iránt érzett nagyrabecsülését. A dua ebédről a küldöttség azon benyomással távozott, hogy hatálykai Potsa József v. b. t. t. nemcsak a legjobb főispán, hanem a legszeretetre méltóbb házigazda is! O.

— **A szülők és élelklődő közönség figyelmebe.** Állami elemi iskolánk diszes új épülete már annyira készen van, hogy a tényleges tanítás október hó 2-án megkezdődhetik. Épen azért október hó 1-én délelőtt fél 9 órakor a gondnokság és tanítótestület jelenlétében, az új iskolai épület tornatermében, az 1899—900-ik iskolai évet megnyitjuk. Az iskola felszenelési ünnepélye csak az építkezés teljes befejezése után fog megtörténni. Felkérjük a t. szülőket és érdeklődő közönséget, hogy a város, a gondnokság és tanuló ifjuság ezen örömneműpén minél számosabban megjelenjen szíveskedjenek. A megnyitás után a tanítótestület vezetése alatt, a gyermekserég templomba megy, hálát adni a Mindenhatónak, hogy oly sok küzdés és várakozás után, az állam és város aldozatkészsége folytán, s kor igényeinek mindenben megfelelő palotaszerű, diszes épületben kezdheti meg s folytathatja tanulását. K.-Vásárhelyen, 1899. szept. 24-én. Kovács István, gondn. elnök. M. Székely János, igazgató és gondn. jegyző.

— **Hegedüs Sándor a Székelyföldön.** Örömhirt tudatunk a Székelyföld lakosságával. Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter elhatározta, hogy jövő tavasszal körutat tesz a Székelyföldön, hogy közvetlen tájékozást szerezzen a székely terület ipari, kereskedelemi és forgalmi viszonyairól. A ki figyelemmel kísérte, hogy Hegedüs miniszter miként gyakorolja a „miniszteri látogatás“-t, a mi ezelőtt gyakran nem volt egyéb, mint egyszerű

formaság; a ki olvasta, vagy személyesen tapasztalta, hogy Hegedüs miniszter milyen lelkiismeretes gondnal, szakavatottsággal kutatja, bírálja ilyenkor a tényleges állapotokat, hogy tiszta képet alkothasson a helyzetről, a bajoknak orvoslási módjairól: az bővebb magyarázat nélkül is át fogja látni, hogy a tervbe vett látogatás igen nagyjelentőségű a Székelyföldre nézve és a körutnak bizonyára meg lesznek a maga nevezetes eredményei.

— **Felvétel a polgári leányiskolába.** A kézdívasárhelyi jótékony nőegylet polgári leányiskolája I-ső osztályába a beiratkozások a polgári fuiskola helyiségében egész szeptember havában elfogadtatnak. Mindazon szülők, kik gyermekeiket már előbb a polg. leányiskola I-ső osztályába, más városba vitték, azokat visszahozhatják. Beiratkozhatnak mindazon leány tanulók, a kik az elemi iskola IV., V. és VI. osztályát elvégezték. Tandij egész évre 30 frt, a mely 3 frtos részletekben, minden hónap 1-ső napján fizetendő. Igen szegény gyermekek és árvák tandijmérséklésben, esetleg tandijelengedésben fognak részesülni. *Szegény gyermekek tankönyveik-
lis segélyeztetni fognak. Az iskola ünnepélyes megnyitása október hó 1-én, vasárnap d. e. fél 9 órakor az áll. elemi iskola új épületében fog megtartatni, a melyre úgy a vidék, mint a város nagy közönsége tisztelettel meghívatik.* A felügyelő bizottság.

— **Bucsu.** A kovásznai ev. ref. egyházközség énekvezérét ifj. Bathó Jánost a marosvásárhelyi ev. ref. eklézsia nem sokkal ezelőtt zene- és énekvezérnek megválasztván, a kovásznai egyházközségből szeptember 17-én vasárnap ünnepélyesen bucsuzott el. A bucsubeszédet Ignác László rendes lelkész tartotta meg, mely a híveket meghatotta. A bucsuzó énekvezér szívrehatólag orgonázott és énekelt el, mint rendes mester ez idő szerint az utolsó éneket a kovásznai ref. nagy templomban. A lelkész rövid beszéde után Bathó János énekvezér a szószékből mondta el bucsubeszédét. Kár volt, hogy a szorgos mezei munka miatt kevesen vehettek részt a megható templomi isteni tiszteletben.

— **Haláleset.** Thamó András papolezsi földbirto-
kos Háromszékmegye nyugalmazott állatorvosa, s volt kézdívasárhelyi állatorvos, 1848—49-iki honvéd-
őrmester, községi képviselő, állami iskolai gondnok, folyó hó 19-én d. u. 3 órakor jobblétrel szende-
rűt 69 éves korában.

— **Pénz kell a szellemnek!** Manapság az ördög sem tesz ingyen semmit! A jó, gyógyító szellemnek meg éppenséggel sem tesznek pénz nélkül szolgálatot, nem sokat kérnek ugyan, de egy ezüst forintocskát mégis csak ki kell szurkolnia ez embernek, ha valamit akar tőlük. Így magyarázta a dolgot valami vén banya Arad egyik külvárosában. Gajbán, Kósa János gazdának, a kinek nagy beteg volt a felesége.

— Ha hát azt akarja gazd'uram, hogy meggyógyítsam az asszonyt, adjon négy ezüst forintot, a mit majd leteszek egy sirdombra, arról meg'udom, hogy mi baja az asszonynak.

Kósa János odaadta a négy forintot. A szellemekkel ismerős asszony azonban kis várta az-
zal jött haza, hogy:

— Kapzsik azok a szellemek, uram! Azt mondják, hogy az asszonyt százötvenféle görös bántja, százötven pengőn alul nem is gyógyítják meg. Egy görös megér egy pengőt.

Kósa János leolvasta a 150 pengőt. Talán felesleges elmondani, hogy a 150 görös még most is kincz az asszonyt, Kósa János uram pedig a bicskájával piszkálgatja az ujjait, miközben egyre mondja:

— Becsaptak, no! Becsaptak!

— **Ártatlanul elítélve és kivégezve.** A dortmundi „Tremonia“ azt a feltűnést keltő hirt közli, hogy egy asszony férje ellen vádat emelt egy, 1890-ben elkövetett gyilkosság miatt. A Rauxelben, Gastrop mellett egy hegyi munkáson elkövetett rablógyilkosságról van szó, melynek elkövetésével akkor egy Nichalski nevű munkást vádoltak, a ki, bár mindvégig erősítette ártatlanságát, elítéltek és ki is végeztek. Kevéssel kivégzése előtt Nichalski ismételt ártatlannak mondta magát, kijelentette ezt a gyóntató atya előtt is, a ki abszolválta. A „Tremonia“ e hirt azzal a megjegyzéssel közli, hogy az államügyészség már megindította a vizsgálatot.

— **Halálos baleset.** Köllő Alajos és Köllő Péter gyergyó-csomafalvi illetőségű munkások az Erdélyi erdőipar részvénytársaságnál a „Hosszú” havas erdős területén a levágott fenyőtörzsek be-erőgetését elvállalták és mint vállalkozók, maguk mellé még tizenkét napszámot vettek fel. Ezeket két csoportra osztva, Köllő Péter hat napszámossal a hegytetőn foglalkozott a fáknak a lejtőre indításával. Köllő Alajos pedig társaival benne az oldalon az elindított a fák irányításával volt megbízva. Szeptember 19-én délelőtt 10–11 óra között Köllő Péter Kos Márton társával alább ment, hogy a fák leeresztését ellenőrizze, midőn a tetőn maradt munkások egy hatalmas fát indítottak utnak, mely a Köllő Alajos és munkásai fölé egy fatözsbe ütközött és eltört. A fa hosszabbik fele Köllő Alajoson és társán átugorva, az alattuk álló Köllő Pétert és Kos Mártont úgy ütötte fejbe, hogy pár perc múlva kiszenvedett mindkettő. Feleség és gyermek vesztették el kenyérkeresőjüket.

— **Vaddisznók Kovásznán.** Egész nyáron lehetett hallani, itt-ott minő temérdek kárt tesznek a vaddisznók. Zabolán egy ízben meg is kísérelték leseből lepuskázni a csordát, de állítólag a bátorság cserében hagyta a lesben állókat a malacz nélkül somfordáltak haza. Kovásznán már éppen hihetlenné vált a disznó-garázdálkodás. Miként öt gazda a főszolgabírói hivatalban elpanaszolta, a vajnavalvi cserjéstől majdnem a brassó-háromszéki h. é. vasútig terjedő hosszu vonalban teljesen tönkre tették a vaddisznók a kukoricaföldeken a termést, melyet már a fagy is megsanyargatott. Azt kérdezi tudósítónk hogy ugyan hol vannak a kovásznai vadászok? Hiszen ezekben elég bátorság lakozik, mert nekik rendszerint és évenként medvetorban is van részük.

— **A műipar.** A műipar és iparművészet jel-szavai mind szélesebb körben hódítanak. A mi természetes is. A nagy művészetek nagy mestereinek

alkotásait kevesen élvezhetik. Messze, idegen föld-ken, szétszórtan, gyűjteményekben vagy magányosok szalonjaiban állanak, hol hosszú és költséges ut árán, s így ritkán és keveseknek megközelíthetők. S az élet sivárságában folyton és egyre jobban szomjazzuk a szépet, a mi lelkünket ne elfoglalja, hanem betöltsse, ne munkára indítsa, hanem pihen-tesse, ne lenyűgözze, hanem fölemelje. Nem nagy dolgokban, drágaságokban kívánunk gyönyörködni, a mihez nem igen juthatnánk el, mindennapi dolgos életünkkel nem is férne össze egy külön nagy művészeti világ külön élete, élvezése, mert elvonna a gyakorlati élet mindennapi tennivalóitól. A mindennapi élet aprólkos eszközeit kívánjuk csinosakká tenni, összeolvasztva az ipar tevékenységét a művészet igényeivel. Szobánk, bútoraink, evőeszközeink legyenek csinosak, szép formájúak. Sok embernek van ily szép eszközökre szüksége, nem készítheti többé kézzel a művész, de ha sokfelé megoszlik a termék, a nagy választék vagy változatosságot is teremt. A villany és gőz modern ereje kínálja óriás hatalmát, hogy a művész mintáját megegyezserezze. Csak az eszköz a termék nagy száma új, az eszme régi, mint helyes törekvéseink legnagyobb része. A műipari cikkek legelső szerencsés kezű alkotói Hellas földjén éltek, de más szociális viszonyok között más-képen dolgoztak, csak a gazdagok számára, csekély számú értékes tárgyat. De minden legkisebb eszköz is a művészi szem és gondos kéz nyomát viseli magán. Hogy a művészet mennyire érvényesülhet az ipar alkotásain, fényesen bizonyítja az a Lonorebusban őrzött remek korinthusi váza, melynek hü színes mását a Nagy Képes Világtörténet 37. füzeté hozza. A tizenkét kötetes nagy munka szerkesztője Marezali Henrik, egyet. tanár, a görögökről szóló kötet szerzője dr. Gyomlay Gyula akadémikus. Egy kötet ára diszes félbörkötésben 8

frt; füzeteként kapható 30 krjával. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadónál (Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés útján.

— **Dreyfus költségei.** Mikor a rennesi haditörvényszék bűnösnek mondta ki Dreyfust, egyuttal törvényszerűleg a rennesi pör összes költségeinek fedezésére is elítélte. A törvény értelmében az elítéltnak a következő kiadásokat kell megfizetni:

1. Ama tárgyak és iratok szállításának költségeit, a melyek a perben szerepeltek.
2. Az orvosok, sebészek, szakértők, fordítók tolmácsok honoráriumát.
3. A katonai és polgári tanuk díjait.
4. A katonai törvényszék tagjainak utazási költségeit és napidíjait.
5. A vizsgálat folyamában elküldött levelek és csomagok portóját stb.

Csakis a tanuk költségei körülbelül 20,000 frankra rugnak. A különböző iratok másolási költségei is pár ezer frankot tesznek ki. Ezekhez hozzájárulnak még Dreyfus személyes kiadásai a börtönben, feleségének utazásai, kocsijai, rennesi élete, a villa bérlete stb. Bizvást mondhatjuk, hogy az ügyvédek honoráriumai nélkül is az egész pör 40–50 ezer frankba került. Ebből az összegbe a semmitőszéki eljárás költségei nincsenek beszámítva.

— **Szülők figyelmébe** ajánljuk Röser tan- és nevelőintézetét Budapesten (alapított 1853-ban.) E kitűnő hírnévnek örvendő intézet magában foglal 3 osztályu felső keresk. iskolát, mely teljesen egyenrangú a keresk. akadémiákkal és 4 oszt. polg. iskolát. Bizonyítványai államérvényesek és az egy éves önkéntességre jogosítanak. A vidéki tanulók kívánatra az iskolával kapcsolatos nevelő internátusba is felvétetnek. Bővebb értesítést készséggel küld Röser János, igazgató.

Hirdetések.

Sz. 3722/899.
tkvi.

Árverési hird. kivonat.

A k.-vásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közbiré teszi, hogy Bod Pál lemhenyi lakos végrehajtónak id. Dénes József gorzafalvi (Románia) lakos végrehajtást szenvedő elleni 260 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében, a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén levő, Lemheny község határában fekvő, a lemhenyi 1718. sz. tjkvben foglalt 1394. hrsz. ingatlanra 13 frt, a 2120. sz. tjkvben foglalt 7252. hrsz. ingatlanra 8 frt, 6914/2. hrsz. ingatlanra 20 frt, 1070. hrsz. ingatlanra 5 frt, 8396. hrsz. ingatlanra 16 frt, a 2232. sz. tjkvben foglalt 9108/1., 9107. hrsz. ingatlanra 32 frt, és a 417. sz. tjkvben foglalt 1500., 1499. hrsz. ingatlanra 417 frt ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy

a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi október hó 12-ik napján délelőtt 9 órakor Lemheny község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminis-teri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint tkvi hatóság.

K.-Vásárhely, 1899. évi június hó 12-ik napján.

Pap Elek,

kir. törvénzségi bíró.

106. (1—1.)

Sz. 3351/1899. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közbiré teszi, hogy id. Szöcs Mihály végrehajtónak Szöcs Mihályné Varga Róza végrehajtást szenvedő elleni 50 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a k.-vásárhelyi kir. törvényszék területén levő, Alcsernáton községben fekvő, az alcsernátoni 136. szám tjkvben A + 267/, 268/1. hrsz. ingatlanra 179 frt, 2150. " " 35 frt, 2264. " " 58 frt, 4058/2. " " 39 frt, 6852/2. " " 13 frt, 7341/281. " " 3 frt.

ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi október hó 17-ik napján d. é. 9 órakor Alcsernáton község házánál megtartandó nyilvános árve-

resen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi december hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminis-teri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

K.-Vásárhelyt, 1899. évi május hó 25-ik napján.

Pap Elek,

kir. törvénzségi bíró.

107. (1—1.)

H i r d e t é s e k
felvétetnek
e lap kiadóhivatalában.